

ჭურნიერს მაღლიანის მიწის გამყარებულის სი-
მინდს აკლობს; უდიოუროთ აფშიკებს და
თავ-დალმა ამხობს, ღომს სულ მარცულები-
საგან გარეკა და დაგრეხილ-დაბურდეილად
ჭურუ დაგეხს, ვენახს ლერწებს გახელებუ-
ლად უქონელავს, გლეჯს და ერთიანად მიწა-
ზე თექმევს, სახლ-კარს, ღობე-ყორეს ან-
გრეკა, ჰერი სახურავს, რომელიც აქ უფ-
რო ხშირია, სულ აფუნდიკებს, მიწას აფი-
ტებს, უშურად დახეთქს, ყოველ-ფერს ახ-
მობს და ახეთის სულის შემგუბებელის, გახ-
ურულის მტკრით გავსებს მეტად გამშრალ
ჰაერს, რომ კაცი გული შეუწროვდება და
ყოველი სულდგმული პროგნით გამოსახავს
თავს შეჭირულბას.

პირუტყვი საქმიანი იყო და გაზაფხულზე
კარგად შეასქელეს აფხაზეთიდამ წამორეკო-
ლის ჯოგბით; მაგრამ იქაურმა მოდგმის ვერ
შეიშნო აქაური ჰაერი და საძოვარი და ამითი
მოუცულა გული აქაურებს მისს ყოლაზე; სა-
ქონლის ცნობილს და მოხდენილს მოვლაზე
თუმცა ნაკლებათ არიან; მაგრამ შენების წა-
დილი კი აქვთ. და ასაკურულულია უმცო-
ლინარობით ბევრი ზრანი ეცემა ხოლმე მოდ-
გმის სიკეთეს, მაგრამ აქაური ცხენები და ხა-
რები უცხო ჰაერს გაუჭირულად ითვისებენ
და ამიტომ ბევრი გაჰყავსთ ხოლმე ზეზობელ
ალაგებში. ახალ გამოზაფხულზე, შარტი, რომ
გასაშუალდება, მოისწროვიან იმერეთიდამ, ზუ-
რიიდამ, რაჭიდამ სახარებოდ დაბას სენაკს, სა-
დაც გაშინ და აგრეთვე ახალ-კვირას, ფერის-
ცუალებას და მარიამობას იქმნება ხოლმე თი-
თო უა-ორ კვირაობით ქალაქობა, რომელ-
ზედაც კაი ძალი ხალხი იქრიბება და ყიდუ-
ლობენ აუარებელს ხარებს, უფრო ზემო-ხა-
მეტრელოსას, როგორც უფრო მაგარს და გა-
მდევ მშრომელს პირუტყვს იმ დროს კარზე
მდგომის მუშაობისათვის, რასაც მეგრელები,
რადგან აგრე რიგად პრდასდევენ, ფულის
სართულოდ ხელიდამ სიხარულით იცლიან
თავს მუშა საქანელსა და ამიტომ თვითონ
ხშირად უხარისდ დარჩენილი ხენის მაგი-
რად გულ-შემოსაყარად, თოხით ჩოგნიან და
ისე გაჯახირებით მოაძნევენ თესლს ამ გზ-
როვან მინდობრზე და ფარცხეს ჯავრიც არა
აქტისთ; მაგრამ ისე მოწყალე მიწა არის, რომ
ამ ზარმაცობას და იყდებას ძრად დასჯის
ხოლმე, თუმცა სუნითაც ბევრი არა უკეთ-

საზოგადოების ერთს ჩინ ებულს გონიერს მწ-
ევრს ქალს. მაგრამ, არა საზოგადოება არ აკ-
ვირდება ამასა, გაუსისწვრიებია ზანდუკა-
ლივით თავისი ახირება და სდევნის როგორც
სვიმონსა, ჟერუთევ იმის საცოლოსა.

၃၇၁ တာဂါ လူသာ၍ ပေးစွာ၊ ၅၈၆ စာ၏ကြော်ချိန်၊
၁၇၁ ဒီနေ့၏အမြတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေးခဲ့သည်။

ასე აწუხებდა ამათა. ისე როგორ ამათი ასე აწუხებდა ამათა. რომელსაც ჰქონდა სეიმონ ირთავს ქალსა, რომელსაც ჰქონდა ასე, რომ ახლა საიმისოა და ამას თავის ცხოველებაში ის დღის შემწერბას მისცემს. მრთის სიტყვით არა ზოგავს რეკინასა და ისე ჰყულა-ჰყავს. ის სწონს ყოვლმხრივ თავის ამორჩე-ჟულს ქალსა და ჰყოვებს, რომ ახლა საიმისო ქალი ის არის. მა ირთავს ამასა და იცის, რომ ის ამათი არავის ენებას არ უშვერება სა-რებლობის მეტა. რა აწუხებს ამაზედ საზოგადო აზრის რომ ჰყითხოთ ერთს რიგი-ცა და მათი მიზიდ დორისი მოვარიბო.

အနေ အဆုံး၊ အထူးစွဲ ဖြောက်ချင် တော်မြတ်ပါ။

ბენ, რომ სახურისი აქა-იქ წულის წაკურით
კულებს შორ-შორს, თითო გახტომაზე ფხა-
ჭას და ამ ნაირად ახალი დახვეულ-დაოშვილი
ყანა კაცს ბრუნდად დახაზულს საჭანდრაკე
რუკას ძალიან მოაგონებს; კიდევაც არ მოს-
წონსთ ხარის გაყოლა ისე, როგორც თოხნა,
რომლის მიზეზითაც ყანაში წასულნი დღის
უფრო ხანს ჩრდილში მოსულებით გამოიძი-
ნებენ და ნამძინარეენ სიცხით ოფლ-გადახვრ-
თქლული მახლობელს მდინარეს ბატივთ მი-
აშურებენ, საღამომდი იქ ბანაობით შეიგრი-
ლებენ, ამოსულნი კაი ხანს დილასაეთ თა-
ვს გაგულიორწნით ვარცხნას შერჩებიან და და-
ლამებისას ცოტათი კელ-მოჩქარებით კი ფხო-
კნიან, პარსულ ბალახს, რომელსაც საგაისო
გაშემდეს ეძახიან და ამ გურარად ერთს ყანა
ზოგ-ჯერ ხუთი-ექვესი მარგლა და მეორედო-
ბა მოუწევს. ბალახი არ დაეწულებიათ ყანაში;
ისე გაგულისებით დამტერებული არიან, თავს
არ ამოაკონიერენ საბრალოს, ისე ფხეკენ და
ამით მიწას ბევრს გასაპოხებელს სიკაზმს არ-
თხევენ და ჰსულიან სანაცოფო მასალებისა-
გან, რომლის დაკლებაც მაღე რომ არ და-
იტყო მდიდარ ნიადგმა და მოითმინა ამისთა-
ნა მედგარი დარბევა, არ ეხსნებიან ამ მიწის
გამძრულებას და კაცის მოცულენს მუშაობას.
ამას უფრო საგაისო საღომე მიწას უშემურე-
ბიან, მიტომ, რომ ბალახის ბრჭყალებისაგან
ღომის გამორთმევა დიალ უჭირსთ, თუმცა
ღომის მარგლაში ისე ხელოვნად ხმარობენ
თავისს ფართე თოხებს, რომ საკურულებად
ხშირად არჩენენ ახალს ამოსულ-ღომის და უმა-
რჯეულობით, მარცხად ძვრად მოეკრებათ ხო-
ლმე. ღომის, როგორც ჭმა, ისე მოწევაც სხუა-
ზე უფრო მომკინედ და მოხერხებულად
იციან; ეს კია, რომ ცოცხალი და მიდეგა
მუშაობა არ ეთქმისთ; მაგრამ სამუშაო ია-
რალი ერთიც არ არის ისე შარჯუს, და ცო-
ტათი მაინც გამჯობინებული, რომ კაცს მუ-
შაობის ხალისი მოპერაროს. სენაკის ქალა-
ქობაზე, პირუტყულებს და სხუა ხორაგს გარ-
და, იყიდებიან სასოფლო მონაწევი და ნაკე-
თები: ნაბადი, ჩიხა, შალუარი, ყაბალახი, შე-
გრული პაჭიკი, ნაქარგი ქალამნები, გრეხილე-
ბი, გამბეულის ხამები, აბრეშუმი, ბზის ქუ-
დები, თიხის ჭურჭლეული, რენის და სპილ-
ენის მჭედლეული და სხ. შინა ნამოხელევი
საგნები. აბრეშუმის მოსავალი წლეულს არ
დაიძრახება; აქ ქონებულს გარდა, ღვეოდათ-

ხოვრის, ვისეც რა უნდა ჰქნას, ოღონდ ამა-
თ მოქმედება ნუ იქნება სავნებელი სხვის-
თვის იმ საქმეში, რომლითაც ეს სხვები არ
არიან მავნებელნი სხვის სიმართლისა; — ვინ
იყის რამდენი უბრალოთ დალუპულნი მომ-
ქმედი კაცნი გამნევლებლდნენ და ვინ იცის
რამდენათ წინ წააყინებონ ინ ჯაკობრიობას!

V.

აქ ჩეენ წარმოესთქვით რამდენიმე აზრი
სკომინ ბაღლაძის გვარი კაცებისა დამოკი-
დებულებაზედ ცხოვრებასა და საზოგადოე-
ბასთან და საზოგადოების მოპყრობა ამგვარ-
ის კაცებისა. მრთის სიტყვით ჩეენ აქმდინ
გვქონდა საქმე სკომინთან, როგორც კიდეც
ალუთქვით შეითხველს თავშია. მაგრამ სამის
„თავსგარდასავლებში“ არის კიდევ დრახ შესა-
ნიშნავი პირი—მაშა, რომელზედაც ჰლირს,
რომ კაცმა ფალკე სტატიაში მოილაპარაკოს
და ვეცლები კიდეცა შევასრულო ესა, თუ ან
„ცისკარის“ რედაქტირა გვეთანხმება ამ სტატ-
იის აზრზედ და დაპერკლს, ან თუ არა და
„დროების“ რედაქტირა მაინც არის მისცემს
ამას აღავსა. (*)

რამდენი ამისთანა ქალი იკარგება უბრა-
ოოთ და ხშირად თაოთავ ალავსაც საზოგა-

ლი—(იაპონელი)—თესლი, რომელიც ძალიან უსწორ-მასწორად დარიგდა და მეაბრეშუ-
მეებმა უფრო იყიდეს, ჩინებულად გამოდგა და შეეწყო აქაურს ჰავას და მისს მიგნებულს კელის-წყობაზე ნაკლებათ კი არიან; მაგრამ ირი, ერთ-მეორეზე უკეთესი მოსავალი მო-
სცა და ამით აბრეშუმის ფასიც ისე მწუთხე აღარ არის; მაგრამ ცრუ მორწმუნეობამ ამ-
საც მოუპოვა თავისებური, კეთილის მომშ-
ლელი და უცნობისთვის ზარ-დამცემი მჭორი: ამ აბრეშუმის განმეორებითს მოყვანას აუტ-
ყდენ „ღრუთის საწყენი არისო და მიტომ და-
გუარიყდა თავზე ასე დაულევნელი ღრუთის-
რისხუა—თქეშა წკმაო,“ და ამისთვის ბეჭრმა
ამით და უფრო იმ კმის, დაყრიო, რომ კთამ
მთავრობისგან ამისი ბრძანებაც ყოფილ-იყოს,
შემინებულებმა უწყალოდ გადაყარეს თავისი
გაზრდილი, დამოწიფეულებული აბრეშუმის ჭა.
სენაკს გარდა იმ გურარი ქალაქობა იციან გრ-
ოლგობას (ოც და სამს აპრილს ათს ნოემ-
ბერს) ეკლესიებზედ (*), მაგრამ ისინი სსტე-
ბთან შემდგომისთვის იყოს.

მეგრი-კორრესპონდენტი.—

კოლიტიკა.

ვრანცია. შენევის სამშვიდობო კო-
ნგრესის წინააღმდეგ პასუხი, მიწერი-
ლი უფ. მიცემებისგან, გამოჩენილის პო-
ლშელის პოეტის მიცემების შეიღმა, უფ-
ლადისლავმა მიცემიჩა მისწერა შენევაში
რომ მშეიღობინობის მოყვარეთ კრება შეგ-
როვდა, იმას ქვემოხსენებული საწინააღმდე-
ვო პასუხი: „მაცობრიობის უპირველესს სა-
წადელათ მაშინ უნდა გახდეს მშეიღობინო-
ბა, როდესაც ის იქნება დამყარებული სამარ-
თალზე. მრთი ეიკითხოთ, ახლა რა სუფექს
ქვეყანაზე, -სამართალი, თუ უსაძარი ილოება? როდესაც ხალხი დესპოტობით დაჩაგრულია,
ნუთუ გაძებდავთ იმას უპასუხოთ, რომ თქვენ
ნება არა გაქვთ დესპოტობის წინააღმდეგ ალ-
იქურეოთთო? ვის შეუძლიან ხალხს უთხრას,
რომ შენ სიმართლე არა გაქვს, რომ შეია-
რალდეო უცხო ქვეყნელების გასაღევნათ შე-
ნი ქვეყნიდგან? ამ მიზეზით პოლშელებს ნე-
ბა აქვთ ეწინააღმდეგონ ახლანდელს მშვი-
ლობიანობას, რადგან პოლშა ამ ქამად ბევრს

ამისთანა თანამოქალაქე ქალი იყარგება ქვეუ-
ნისთეის, რომ ჯერ აქამდინ არ გვაქვს გამო-
რჩეული კაცის უფლება ცხოვრებაში! რამ-
დენი ამისთანა ქალია, რომელიც გამოდიან
გაუსვრელნი ყოვლის ჭუპილაშ, რომელ-
თაც არა სასჯელი, არა მწერარება, არა უპა-
ტიურობა და დამცრობილი ცხოვრება არ
აყარგვინებს თავის ღირსებას, პატიოსნებას,
სისპერაკეს და მხნეობასა. ჯერ კიდევ ვინ
იცის, როდემდინ ვიქნებით იმ მდგომარეობა-
ში, მინამ გაეიგებდეთ ყოველი კაცის ღირ-

ჩებაებსა და ჩევნისავე უმეტებით არ გამხობდეთ ჩევნისავე სასარგებლო პირთა!..
ამათ გარდა არის „სამის თავს გარდასავა-
ლებში“ კიდევ ერთი შესანიშნავი პირი, და-
კით დესპანიძე. მს იმითია შესანიშნავი, რომ
წარმოგვიდგენს ჩევნს თავს. მს კი სწორეთ
ჩევნი ძმა არის! რომელსაც გინდა ჩევნ გაზ-
დილ ყმაშილ კაცს წავლე ხელი, ყველა თი-
თქმის ნამდეილი დაეითია: იგცე სურეილი
სწავლისა და საქმის გაკეთებისა, მაგრამ საქ-
მის გაკეთების მოუხერხებლობა და თავშეუდე-
ბლობა; მარტო წიგნებში ჩაცეცება და წიგნს
გარეთ გამოუსადევრობა. დესპანიძე იცნობს
მარტო წიგნებსა, უყვარს ბაასი და ლაპარაკი
ისე წიგნებითა, გულიცა სტკივა საქმისთვისა:
მაგრამ ცხოვრება და თვით თავისის გამოც-
დილებით ცხოვრების შესწავლა იმისთვის და-
ერთს არ გაუჩენია. დაეით, სხვა ჩევნი საუ-
კრთხს ყმაშილებით, იმავ თაობითვე ჩაჲ-

ვარს შევიწროებას ითმენს: იმას დევნიან, არწმუნობებაში, პოლიტიკურის ცდაზე დატვირთვის მხრივ; ამასთანავე ჯაჭვის განვითარებულია. პოლშის მეგობრები იწუხან იმრს უბე-ურებაზე, მტრებს უკვეირთ იმის ახოვნება, ცელა გრძნობს, რომ ის მართალია ამ საქ-ეში. ვაი პოლშის ბრალი, რომ საქმით მარ-ალია, მაგრამ ძალა კი არა აქვს, რომ თავის აქმე მოიგოს. ნეტავი მოგვეცა იარალი! საუ-ედუროთ იარალის მაგივრათ თქვენ თქვენი იერიებით იმათაც უშლით, რომლებსაც ეუძლიანთ ჩვენი მოხმარება. ნუთუ გგონი-თ, რომ პოლშის მტრებს იარალს დააყრევი-ებთ თქვენი ფუჭის მჭევრ-მეტყველობითა. ცეკიირება გარინებულის აზრებით არ განი-ება. აზრი თავისთვათ ნამდვილს ცხოვრებაში ჩას ვერ გაიკვლევს. იმის დასამყარებლათ ჭიროა სხეულ მოსილი კაცები, რომლებსაც ანში სისხლი უჩქეფავს. სამართლის დაცვა მა-კილოთ უნდა. ამ ჟამად მართლა მშეიღობი-ობაზე კი არ უნდა ლაპარაკი, არამედ უნ-ა ვიქადაგოთ საჯეაროსნო ომზე, რომელ-ც უნდა გამოიხსნას ყველა ხალხობა, რიო-ლიც კი სხვა ხალხისაგან დამონებულია. რთხელვე უნდა აღიძრას ამისთანა საჯეარ-ოსნო ომი, და რომელი მთავრობაც ამისთა- ა ამს უსუსტებს, ის კიდეც უნდა გამოიც-ოლოს ხოლმე. მინამ პოლშა ქარატის მოე-იდგან მოკიდებული დნეპრის დევნიან აღ-ება თავისს უწინდელს საზღვრებით, მანამ ერავინ იტყვის, რომ მეროპაში მტკიცედ ეს მშეიღობიანობა დამყარებული. პოლ- ის აღდგინება მხოლოდ იარალით შეიძლება. ქვენ თუ ფილოსოფურის და კაცომოყვა- ულის აზრით ხართ განათლებული, მიუცი- ებლად პოლშას იმედი ექნება, რომ იმისი ხელი წარმოითქმება პირველაზაც და ბო- როსაც ყველა თქვენს სიტყვებში. პოლშას იმე- დი ექნება, რომ თქვენ მსჯელობაში ის რაველ საგნათ გახდება: თქვენ ხელახლა- ეთქვენებთ იმ სამს სახელმწიფოს, რო- ლებმაც ასე უწყალოდ გაინაწილეს პო- ლშა ერთმანეთში. თქვენ სასირცეოთ და- ხავთ მერაბის წინ რუსის მთავრობას და ცელა რუსებს, რომლებსაც პოლშის განა- ლება მოსაწონ საქმეთ მიაჩინათ; თქვენ მა- რათ მოითხოვთ, რომ დეუყოვნებლივ იარა- ით იმოქმედონ ყველა მმართებლობაებმა და

ურებს სულ წიგნებსა და აპირებს წიგნებში
აკის ჩარჩობასა, კითომც საქმისთვის და სა-
ქანებს კი უკრ უბედავს, რომ ხელი მოჰკიდოს.
ა შესჭამს ზოგიერთა წიგნი ჭამიებსათვის,
აც კი ჩაეტევა იმის გვამში წიგნები, მინამ
ოცხალია წიგნების ჭამას მოუწდება და სა-
ქანებს საიქიონს ეშმაკებს გაუკეთებს.
ჩვენ ვათავებთ ამ სტატიასა და აზ შეგვი-
ლიან აზ შევნიშნოთ ერთი ნაკლებულება
ენგნით გარჩეული მოთხრობის ავტორისა,
ომ ის მეტათ მოჭარბებითა ჰქმარობს მარ-
ლს თავის მოთხრობაში. მაგალითათ: დუე-
თი გინდათ ამის მოთხრობაშია, ჩხუბი გინ-
ა—იქ არის, ხოცა ხომ სათქმელი აზ არის!
ც ერთი თავი მოქმედი პირი არა კვდებ-
ავის დღით ამის მოთხრობაში. თითქმ ა-
თხობის დაწერს სულ სისხლი ელნდევ-
ო. მართალია აქ ჩენ ცხოვრების წინააღმდე-
ებს არასა ეხედავთ, პირიქით ყველა ეს წა;
მოგვიდებენ ჩენ ნათლით ამ სურათებსა-
გრამ, ჩვენის აზრით, ამგვარს გულის გასაგ-
რს ამბებს აზ უნდა მისცეს ამდენი ალაგ-
თხობაში, რათგან ჩვენი მეითხველები
იმისითაც დაჩვეულები არიან სულ გულის
საგმირს ამბებსა და დროა, რომ ახლ-
ხონ სხვა ზოგი ცხოვრებაც.

21. ଅକ୍ଟୋବର—1867 ଫ.

ყველა ხალხებმა, რომლებიც კეთილის ნებით
აღსცებულნი ირია, რომ ლიტე გამოჰველი-
ჯონ ხელში რესებსა, რომ პოლშის მიწა გა-
ნიჭინდონ ყველა მართლმადიდებელის რუ-
სისგან, ისე როგორც თქვენ უნდა მოითხო-
ვოთ ზერმანისაგან, რომ იმან შეინანოს პო-
ზნანისა და პრუსის პოლშის შერაცხვა ზერ-
მანის კავშირში.

ბოლოს, ოქვენ გამოაცხადეთ, რომ ზერ-
მანის ხალხს მხოლოთ მაშინ შეუძლიან იმ-
ედი ჰქონდეს ყველა მხარეს პატრიოტების და
ლიბერალების თანაგრძნობაზედ, როდესაც ის
უარპყოფს კაეშირსა რუსეთთან და პოლშას
მიაგებს სრულს სიმართლეს. თუ ეს ასე არ
იქნება, მაშინ თქვენი ყოველი მეცნიერება
დარჩება უნაყოფოთ და თქვენგან მონდომ-
ებული მშეიდობიანობა მარტო უკნებათ შეიქ-
ნება; თუ ჩქარა საჯეოროსნო ლაშქრობა არ
გაიმართება რუსეთის უკანდასაყენებლათ, თქ-
ვენ დარწმუნებული იყავთ, რომ რუსები
უთუთ დაიჭრენ პონსტანტინეპოლის, რომას,

სრულებას. ამ ტარიის შესრულებით ისინი მოელიან თავის სამშობლოს ერთობის დამკვიდრებას. ამისთანა რწმუნების განმარტება თავს-იდეა პრუსიის კაროლის შემკვიდრები: „ამ-პარტაქნებით და სიხარულით ვატარებ თქვენს შორის ამ ბრწყინვალე დღეს, რომელიც გახდა იმის მოწამეთ, თუ რის გაკეთება შეიძლო გერმანიის შორმამ, გერმანიის ძალამ და დაღრუმშილებამ. უკანასკნელის ოცდა ხუთის წლის განმავლობაში არამათუ მარტო ამ ტა-ძრის მძლავრი კედლები გადიდნენ, არამა-კი საქემაც ძალიან წინ წაიწია, რომლის წა-

૦૩૯૨૪૬૧૩૩૦૩૦,

პეტერბურგში მიღებული

ԱՅ Շահապահությունը քը առ պատճենուս առ գործադրեց և մոնամ տցուոն քաժին կոչվեց Շուրլս առ Թուքույնեն Ցյուրիխուս յիշուածուս եմասա? Ուսանու. Թաղրուացան զահետնու Independence Belge, 1 երբեմնուացան սիցիրեն: Ցահարացունուն և սեցա վալույեթնու մահութեալուն ծամ գաղություն գրցեն եալուս ծոյն գումարուացուն մահութեալուն սամեցուն սամաջացրությունը դամենահայրեց մալուան հիյա գաղությունը եռալու սամահուալուս. եալուս Շվեյցանական համ ցանքամունդուն մե-

არე არ დაიჭიროს, სამხედრო სამჯავროები დახურების მაგიტრათ დამანაშავეებს სულის შეხუთვით აკვლევინებენ. ზარსულს კვირას ამ რიგათ დასაჯეს ორი ვალენციელი მცხოვრები. მეორე დღეს ოთხი კაცი ბარცელონაში დასაჯეს და ორი ტარაგონში. ამას გა- 3365, 2 (14) ს ცკ ტემბერს. ძალიან გა- საკირველია, რომ ვენგრის სამინისტრო გა- ზეთი, რომელიც ვენაში გამოიცემა, ეწინაა- ღმდევება, იმას, რომ აქსტრიამ არ მიიღო პოლშის მხარე და არ მოიწადინოს იმისი აღ- დგინება.

რდა ყოველდღე ას-ასობით ჰეზაენიან მაღნის სამუშაოთ დაჭერილს განდგომილებსა. მმართებლობის მხრით ამისთანა სასტუკი ზომა ამტკიცებს, რომ მმართებლობა ძალიან დარწმუნებული არ არის თავის გამარჯვებაზე, თუმცა აუხადებს, რომ მხარე სრულიად დამშვიდდა. მმართებლობის შიში ხალხის ხელახლა აღვომაზე შეიძლება მაღლე გამართლდეს.

ოსმალო. მასტან ტინეპოლიდგან 14 აგვისტოს თ რას იწერებიან: „თქვენ, რასა-

კელი, 4 (16) სეკტემბერს. ქელნი ბაზეთში არის დაბეჭდილი მაქსიმილიანეს კერძობითის სეკრეტრის ბარათის პირი, რომელიც იყო დაწერილი 1866 წ.

5 (17) სეკტემბრიდგან. ბარათით ცხადდება მეხიკის იმპერატორის პლანი. როცა შეხიტვიდგან დაბრუნდებოდა, იმას უნდოდა, რომ თავისი ძმა ახლანდელი აქსტრიის იმპერატორი იძულებული გაეხადნა, რომ ტახტზე ხელი აეღოვთ და თვითონ დაედგათ აქსტრიი

კვირეულია, გეცოდინებათ, რომ ოსმალოს
მთაერობა თავის ფინანსების გასამჯობინებ-
ლათ თან და თან უმტკრებდა ჯამაგირს ყვე-
ლა მოსამსახურე კაცებსა. ამას ძალიან ცუდი
გავლენა ჰქონდა ჩინოვნიკებზე და სალდათ-
რზე. 4 ავგისტოს ორი სალდათი დაეცა მდი-
მშერატორის გვირგვინი.

ტიუება დიდი ხანია ნაპოლეონმა მიიღო, მაგრამ ნამდვილათ კი არ იციან, თუ ის რა დროს წაეკ ბერლინს.

ულოსნების, 30 ავგისტოს (11 სექ-
ტემბერს) გაზეთის „Opinione“ დღევანდების
ნომერში ამტკიცებენ, რომ საქმე ანტიბის
ლეგიონისა შესახებ ისე გადასწყდება, რო-
გორც იტალიის მთავრობის სრული დაკავი-
ფილება მოითხოვდა და ეს გადაწყვეტილება
ეთანხმება სეკტემბრის კონვენციის აზრისა.
მასები, 1 (13) სეკტემბერს. პონს-
ტიანტინეპოლიდგან აქ ამბავი მიიღეს, რომ
რუსის სავაჭრო ხომალდთ საზოგადოების ცე-
ცხლის გემი, „ვლადიმირი“ მარმარილის ზღ-
ვაში შეეჯახა ისმალურს საჩედრო სატრანს-
პორტო ხომალდს, რომელიც პანდიში მი-
დიდიხანია დავიწყებული ჰყავდა და რომელიც
ახლა დედის კერასთან ალაგა თხოულობს.
გამარჯვება ძეველს სორბონას!

ახლა უნდა გთხოვოთ, მოწყველენო ხელმ-
წიფენო, ნება მომცეთ, რომ სრულებით უბ-
რალოთ ეილაპარაკო თქვენთან. მართალია,
ორატორი არავარ, მაგრამ მშეერ-მეტყველობას
პატივსა ვცემ: ეჭვი არ არის, რომ მშეერათ
ლაპარაკს დიდი მნიშვნელობა აქვს ისეთს შეკ-
რებილებაში, რომელიც უნდათ აღძრან ანუ
დააცხრონ; მაგრამ აქ, ჩვენს შუა, ჩვენს საქ-
მებზედ რომ ეილაპარაკოთ, იმისათვის არც
ფილოსოფურათ ხელების შლაა საჭირო და
არც მაღალი ფრაზები.

მეტერბურგი 16 სეკტემბერს. ლივალიდამ
გვაცნობებენ შათ იმპერატორების ღიდებუ-
ლიბათ და ღიღი მთავრების კარგათ ყოფნა-
სა. ღიღი მთავარი ალექსი მოვიდა ლივალი-
აში.

ତୃପ୍ତି—ଧାରାତଳାପା

ପ୍ରକାଶକ ଲେଖକଙ୍କ ନାମ

მოწყილენო ხელმწიფენო

პეტ მადლობა უნდა მოვახსენოთ უ. მერს,
რომ პატივი გვეცა და ჩვენს შეკრებილებაში
მობრძანდა; ამ მადლობის გარდახლით იმედი
მაქეს ახლანდელის ჩვენის შეკრებილების და
მთელის ჩვენის საზოგადოების სურვილს ვა-
სრულებ.

როგორც მოგხსენდათ, ჩვენი ბიბლიოთეკა
მხოლოდ საკუთარი ჩვენი საშუალებით და-
ფუძნდა და არსებობს (ეს საშუალება, რო-
გორც თითონ თქვენები ნახეთ, მკირევი რამ
გაჩვენებოთ იმ მხრით, რომლითაც ის სასაუბ-
როთ არჩეულს საგანს შევხება და ვეცდები
ამ მშვენიერს დაწესებულებას თქვენი სიყვა-
რული მოუპოვო.

რა არის განათლება? ჩალიან საჭიროა, რომ

თვის გაღებული არის; ის არის მუნიციპალური დაწესებულება, სიტყვას მუნიციპალურს რომ ვრცელი მნიშვნელობა მიეცეთ. ამითომაც ჩვენ ბედნიერებათ დაქსოლით ყოველთვის, თუ რომ პირველი თანამდებობის პირი ჩვენს შეკრებილებაში მობრძანებით პატივსა გვცემს და თავისი რჩევით შემწეობას მოგვცემს.

საგანი, რომელზედაც ლაპარაკია, კაცმა განმარტოს; მაგრამ ჩვენდა სამწუხაროთ განმარტებას ერთი დიდი ნაკლულევანება სჭირს: ეს ნაკლულევანება იმაში მდგომარეობს, რომ გამმარტებელს ხშირად არ ესმის და ვისთვისაც განმარტებენ იმას ხომ თითქმის აჩასოდეს აჩემის ეს განმარტება. აგრეა, მაგრამ რაც უნდა იყოს, ამ ერთს განმარტებას არ მინდა ავშორო და არ მოიხსენიო არ მოიხსენიო.

პატივური მადლობა უნდა გარდუხადოთ უსორინებონის ეიცე-ჩეკტორს, რომ ეს დიდი ზალა დაგვანება, — ზალა, რომელსაც ბევრი ჩეკ-წევდ უფრო სწავლული საზოგადოება უნახავს. საოცრათ არუნდა ეჩვენებოდეს სორბონენას, რომ ყოველთ იქ იკრიბდიან მდე, და ვეცდეთ გავაძაროთლო კიდეცა. ზანათლება არის ისეთი საგანი, რომელიც კაცს ცხოვრებას ასწავლის; ეს არის ისეთი ხელოვნება, რომელიც უჩვენებს კაცსა, თუ როგორ უნდა იმოქმედოს იმისათვის, რომ კარგათ იცხოვროს.

ყრმანი, რომელთათვის მას თავისი ძუძუები არ უწოდებია? — სორბონნა კიმაწვილი აღარ არის; ის ბევრს ასამქა შესწრებია, ამიტომაც სულფრძელი უნდა იყოს და არასფერი არ უნდა აკეირებდეს. მეტსაც ვიტყვი: ის სიამო-ენებით უნდა უყურებდეს ამ ახალს წარმატე-ბას, რომლის მიღწევებასაც ის მარად ჭამ ცდი-ლობდა. ხუთის საუკუნის წინეთ, როდესაც სწავლას ეყკლებიას გარდა თავის შესაფერე-ბელი არა ჰქონდა, სორბონნამ კარი გაულო-საშლელელებას, რომელიც სასწავლებლათ მოდიოდა იქა. მერმეთ, როდესაც კეთილ-შო-ბილებასა და საშუალ წოდებასაც (среднее слово) სწავლის სურვილი მოუვიდათ, სო-რბონნა გავრცელდა და მეცნიერების სხვა და სხვა შტოებისათვის ფაკულტეტები გახსნა. ახლა ახალი ბიჯი წაიდგა წინა: სწავლასა და განათლებას ხალხი თხოვულობს. როგორ არ მიწის მუშაობა (Земледелие) მაგალითად არის ისეთი ხელოვნება, რომელიც ასწავლის კაცა, თუ რა საშუალობა იხმაროს იმანა აღმოსაცენებლად მიწისაგან ყოველგვართა მცენარეთა, რომელთ აღმოცენებაც კი შეუ-ძლიან მიწასა; ამგვარათვე განათლებასაც მიზ-ნათა აქვს მისცეს კაცა მარჯვე და მიგნებუ-ლი საშუალება იმისათვის, რომ იმან ყოვე-ლი ნაყოფი გამოიღოს, რომლის მიცემაც კი შეუძლიან მის ბუნებასა, —სხვანაირათა ესთ-ქვათ: განათლება ცდილობს გაუხსნას კაცს ყოველგვარი ორგანი და ყოველგვარი ნიჭი; ხოლო რადგანაც ორგანების და ნიჭთა სრუ-ლი გახსნა შეიცავს ყოველს კეთილს კაცისა-თვის, მეცნიერება, რომელიც შეეწევა კაცსა ამაების გახსნაში და გამოყენებაში, არის ცხოვრების მეცნიერება, ცხოვრების მასწავ-ლებელი.

